

Octavian SAIU

Ceva din ceea ce înseamnă frumusețe, speranță

La nivelul celei mai fragede vârste, teatrul are o dublă valoare educativă – una explicită, manifestată prin tălmăcirile întâmplărilor privite, și alta, la fel de importantă, care are în vedere o dimensiune etică și culturală. Cromatica, muzica, valoarea literară a textelor, interpretările devin, în substraturile inconștientului, elemente de referință pentru formația viitoare. Această vocație impune responsabilitate și rigoare.

Inimă rece este o dramatizare reușită, după o poveste pe care copiii o descoperă acum cu o nedisimulată voluptate. Montarea de la Teatrul Creangă are calități pe care chiar și teatrul destinat adulților le pierde uneori: finețe, precizie a mizanscenei, păstrarea farmecului narațiunii prin soluții simple, esențializate. Distinsa doamnă Sorana Coroamă-Stanca a știut că teatrul adevărat exclude compromisul care recurge la simplisme și trucuri. Înțelepciunea ei se dezvăluie prin metafore a căror limpezime și plasticitate cuceresc. Cadrul semnat de Anca Pâslaru, personajele și sensurile pe care le poartă sunt trasate într-o pensulație discretă, dar întru totul relevantă. Conturate în nuanțe pe cât de subtile pe atât de ușor perceptibile pentru ochii curioși și exigenți ai micuților, ele au amprenta sigură a măiestriei.

Peripețiile cu *Peter Munk*, cărbunarul care-și vinde inima, cu *Omulețul de sticlă* și cu *Michael Olandezul* capătă valențe

de basm teatral. Întrepătrunderea realului cu imaginarul fabulos se produce prin mijloace scenice stilizate care dau sălii sentimentul complicității. După o carieră împlinită, încununată cu un Premiu UNITER, Sorana Coroamă-Stanca împărtășește copiilor ceva din ceea ce înseamnă frumusețe, speranță... Într-o vreme când totul pare a se măsura în bani, teatrul poate transmite mesajul că dragostea, generozitatea, încrederea sunt valorile care fac viața să merite a fi trăită din plin. Alături de actori ai teatrului, avem bucuria de a descoperi șapte studenți de la Facultatea Hyperion. Rolurile cărora le dau viață: *Inimi, Umbre, Spiriduși, Regina dansului, Turturica*... Debutul, sub bagheta profesoarei lor, este de bun augur, unii fiind chiar speranțe ale acestui gen de teatru și nu numai. Astfel, Giulia Rotaru se remarcă prin disponibilitatea față de partituri diferite, claritate în rostire, expresivitate corporală și a mimicii și, nu în ultimul rând, un glas minunat. Ca mesager al purității, Oana Fănică este perfect convingătoare prin căldura specială pe care o degajă chipul și inflexiunile bine cântărite ale vocii. Performanțele tuturor de a se integra ansamblu-

lui, maturitatea, suflul de energie pe care îl aduc, merită aplaudate. De către micii spectatori, dar și de aceia care știu că teatrele au nevoie de ei.

Teatrul "Ion Creangă" București – *Inimă rece* de Wilhelm Hauff. Dramatizare: Banu Rădulescu. Regia: Sorana Coroamă-Stanca. Scenografia: Anca Pâslaru. Muzica: George Marcu. Coregrafia: Păstorel Ionescu. Distribuția: Lucian Ibrim, Anca Zamfirescu, Carmen Palcu, Cristian Irimia, Alexandrina Halic, Șerban Georgevici, Mihai Verbițchi, Daniel Tudorică, Mircea Mușatescu, Gabriel Coveșeanu, Antonina Ciuceanu, Oana Fănică, Adrian Iuga, Iuliana Mărgărit, Antilia Romanescu, Giulia Rotaru, Mădălina Voicu, Ioan Georgescu, Cătălin Cajvan.